

10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ

Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα (ἀ' αἰ.). Ὀρέστου μάρτυρος τοῦ Τυανέως (†304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924).

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν θ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου^{Γ ρ}

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου^{Γ ρ}

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

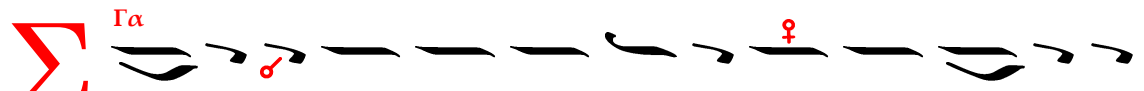

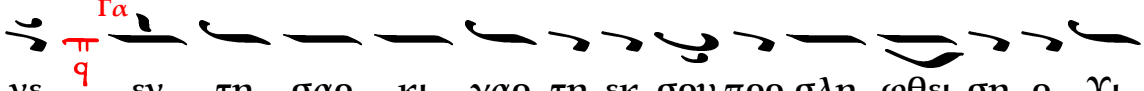
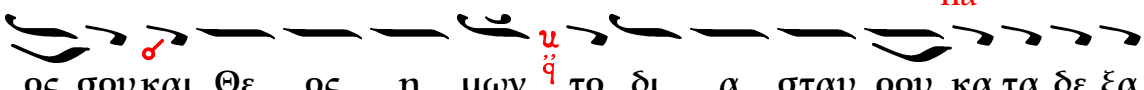
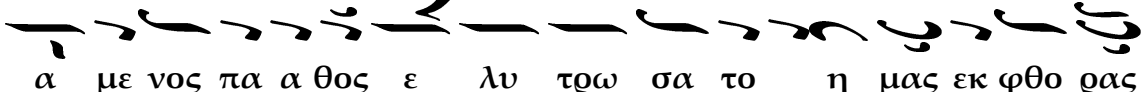
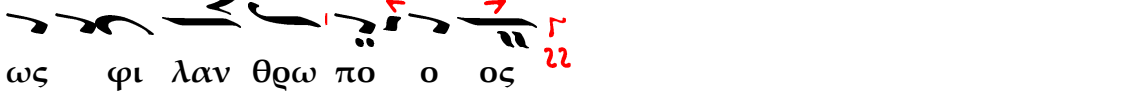
Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α^{Πα}

 σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

 να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε

 γε νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

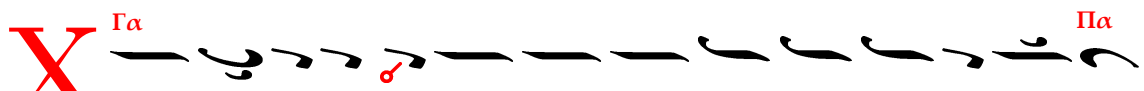

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε

 νε ^{Γα} εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

 ος σου και Θε ος η μων ^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

 ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

X ^{Γα} ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των

κε κοι μη με ενων ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως
 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ενους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
 κα τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

^{Γα} Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
 και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ
 χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ενος ^{Γα} ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι ^{Γα}

Και νυν. Θεοτοκίον.

^{Γα} Τ ην ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
 το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Γα} ο Γα

βρι ηλ κατα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε
 ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
 ον τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
 σταμαι δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
 η κε χα ρι τω με νη

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Το α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
 το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις ε
 αυ τον κατα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το
 την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν
 πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με
 ο και ους κα τε χω κραν γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
 να στα α σει ει σου

Δόξα.

Το α κα τα α ληπτο ον το της σταυ ρω ω ω
 σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
 Θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορ ρη τον μυ υ στη ρι

ι ον ^{Γα}ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται ^Δγε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
α αν εν δε δυ ται ^{Γα}δι ο και ευ χα ρι ι στω σ κραυ γα
ζο μεν δο ο ξα χρι στε τη α να στα α σει ει
σου ^Γ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα}Τ ον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^Δ
τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^{Πα}εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω ^Γ
μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει
αν ^Δεγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα
ζεσθαι ^{Γα}δι ο και ευ χα ρι στω σ βο ω μεν σοι ^υ
αι ρε η Κε χα ρι τω με νη ^Γ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^πΚε ρ

^Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ ^υ

Tων Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τ8 θα να α
τ8 δε Σωωτερ την ισχυυνκα θελοντα και συν
εαυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ8
παντας ελευθερωωσαντα

Eυλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα8

Tιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τριαικιονατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τ8 μνημαατος

Eυλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα8

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς το μνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νθ ο και ρος πεπαυται
μη κλαιε τε την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει
παα τε

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι
και ωματα σθ

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων
ελθθσαι προς το μνημα σθ Σωτηρ εν η χθθν
το Αγγε ελθ προς αυτα ασφθεγγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ ε ξα νε εστη τθ μνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνηθμεν Πατε ερα και τον τθθτθ
Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϝ

T ω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα τϝ θα να

τϝ ϝ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ

τω το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα

και εξ α δϝ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως τοι

ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων

εν τω τα φω α α γγε ε λος ²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ⁹ ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ⁹ ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος ⁹

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ ⁹

Λι ι α αν προ ω ω ι ⁹ μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον ²² προς το μνη η μα α
σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ⁹ αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε ⁹ θρη η νσ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ⁹ την α να
α α στα σι ιν δε ²² α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε ⁹

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ ^υ₉

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες ^υ₂₂ με τα μυ ρων ελ θη ς ς σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^υ₉ ε νη
χ ς ς ντο Α γγε ε ε λθ ^υ₂₂ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ν ς τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^υ₉ ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τ ς μνη η η μα α α α
τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ ν ς ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τ ς τ ς Υι ο ο ο ν τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα ^υ₉ τη η η η ν

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη
8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ^u₉
Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υ νυ και α α ει ²² και εις τας αι
ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^u₉

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κ8 8 8
σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω
ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^u₉ χα αρ μο νη η ην
δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ
πης πα ρε ε ε ε σχες ^u₉ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²
ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ^u₉ ο εκ
σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
θρω ω ω πος ^u₉

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α
λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι ι α Α
λλη λϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γινῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην
ελ κυ σον λο γε

E ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν εν
θε οισ θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^π εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται ^ρ
Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν ^π την δε ψυ χην σκε πον
τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι εν ^ρ

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι
η τως σοι τω Χρι στω ^υ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε
ει σι ^ρ

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα
α γι ο ο της σο φια ου σι οι πα σαν γαρ
κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα
τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

O ι φο βου μενοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γονται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν

K υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δουσα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω ^Γ₂₂

Τὸ Προκείμενον.

^Χ **Ε** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε ^υ₉ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην ^Χ η τισ ου σα λευ θη σε ται ^Γ₂₂

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

^Χ **Ε** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε ^υ₉ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην ^Χ η τισ ου σα λευ θη σε ται ^Γ₂₂

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

^Χ **Ε** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε ^υ₉ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην ^Χ η τισ ου σα λευ θη σε ται αι αι ^Γ₂₂

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἕστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ

πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της ανομι-
ας μου και απο της μαρτιας μου θα ρισον
με

Οτι την ανομιαν μου εγω γινωσκω και
η μαρτια μου ενωπιον μου εστι δια παν-
τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πονηρον ε-
νωπιον σου ποιησα οπως ανδικαι-
ωθης εντοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι

σε
Ιδε γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας
μοι

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμουστας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

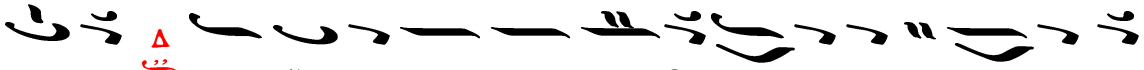
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην ^{ζ'} Ταις της Θεο το ο κς πρε σβει αις ε λε

 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα

 των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

 ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

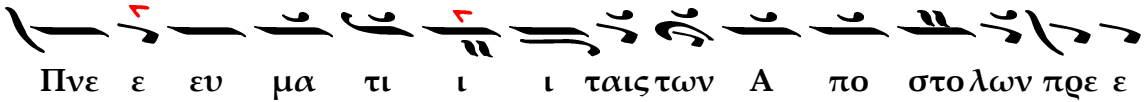

 θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

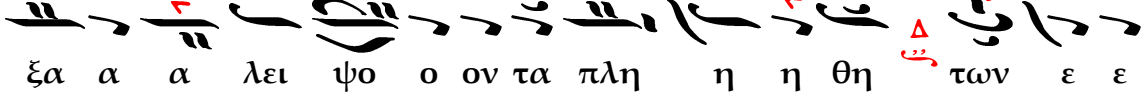
Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

 σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

 μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι

δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτός φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδοξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννω, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

**Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·
Θεηγόρους Μαθητὰς ὑμνῶ συντόνως. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ.**

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσωπήσατε, ἀμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔσοπτρα Θεοῦ φωτειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων, ὦφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότης νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς θεόπται Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡύγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἔραστος καὶ Τέρτιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ, κυοφορία Παρθένε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς, Ὁρέστα Μάρτυς, ἄθλους αἰνέσω.
ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Δεῦτε λαοί.**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε, καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, Μάρτυς πανάριστε.

Δόξα.

Ὑπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας, τοὺς παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας, Ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἄψυχα ξόανα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρῶτατον σκῆνωμα, καθικετεύω Ἄχραντε, τὴν σπιλωθεϊσάν μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἢ ἔμφυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠχος α΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον νοητόν, προφέροντες Ἀπόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ

υιούς δεικνύοντες, τοῦ φωτός ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελέλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος, καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκῆσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο· ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία Θεόνημφε.

Τοῦ Μάρτυρος. ᾠχος β΄.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, παμμάκαρ ἥσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πολυάθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Δόξα.

Υψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοία, κατέρραξας ἀνδρεία καὶ καρτερία· ὑψώθης δὲ πρὸς Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὅρεστα ἔνδοξε, καὶ ψάλλων ἔλεγες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομητορ, τὸν Πλάστην σου καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον· διό σοι κράζομεν, ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάρχου Τερτίου, Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακραζόντες· Θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ Λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασάνου, εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι πανόλβιε· στέφος ἀνεπλέξω δέ, ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἦν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι κακῶν, Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάρχου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Εἰς τὸν Ὀλυμπᾶν.

Λάμπφας Ὀλυμπᾶς ἡλίου λαμπροῦ δίκην,
Ἵλυμπον οἰκεῖ σὺν Ἀποστόλοις ἅμα.

Εἰς τὸν Ῥοδίωνα.

Ῥόδον νοητὸν ὦν σαφῶς ὁ Ῥοδίων,
Ξίφει τρυγηθεῖς, πάλιν ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Εἰς τὸν Ἔραστον.

Ἐρῶν Ἔραστος μανικῶς τοῦ Κυρίου,
Σύνεστιν αὐτῷ καὶ χαρὰν χαίρει ξένην.

Εἰς τὸν Σωσίπατρον.

Ὁ Σωσίπατρος πατρικὴν δείξας σχέσιν,
Πολλοὺς προσῆξε τῷ Θεῷ σεσωσμένους.

Εἰς τὸν Κούαρτον.

Ἄρτον Θεοῦ τὸν ζῶντα Κούαρτος θύων,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἔθυσε λοιπὸν τῷ Λόγῳ.

Εἰς τὸν Τέρτιον.

Ἵπογραφεὺς σὺ τῶν λόγων τῶν τοῦ Παύλου,
Ἐγὼ δὲ σός, Τέρτιε, συγγραφεὺς νέος.

Εἰς τοὺς ἕξ ὁμοῦ.

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ἐξὰς Ἀποστολέων δεκάτῃ βίον ἐξεπέρησεν.

Οὗτοί εἰσιν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ οἱ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ Ῥοδίων, ἀκολουθοῦντες τῷ ἀγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἀμφοτέρω ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει, ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν. Ὁ δὲ Σωσίπατρος, οὔτινος πρὸς Ῥωμαίους γράφων ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη· καὶ πολλὰ ἐστὶν εὐρεῖν πολλαχού τὸν Ἀπόστολον μεμνημένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἔραστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γεγονὼς καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ Κούαρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Δημητρίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. (†256)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ὁρέστου. (†304)

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἵππασμάτων,
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Τυάνων, χώρας Καππαδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστόν, ἐκρατήθη παρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ· καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς τοσοῦτον, ὥστε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγγνων αὐτοῦ ἀποσπασθῆναι καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήχθη εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός. Εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, παρέστη τῷ βήματι τοῦ Μαξιμίνου· καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι καὶ μὴ πεισθεὶς, ἥλοις μακροῖς ἐτροπήθη τοὺς ἀστραγάλους· καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ, μετὰ ἀλύσεων

ἐλαυνομένῳ βία πολλῇ, καὶ ἐλκυσθεὶς μίλλια εἰκοσιτέσσαρα ἀπὸ τῆς πόλεως Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιοπίου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Ξίφει τράχηλον, Καλλιόπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νίρου, ξίφει τελειωθέντος.

Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλή σου, Νίρε,
Θείου κεφαλῆ Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὁρίωνος, ζῶντος ἐμβληθέντος τῇ γῆ τελειωθέντος.

Kān ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὁρίων,
Ὑπὲρ τὸν Ὁρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μίλου Ἐπισκόπου Σούσων, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἄβορσάμ (Ἐβόρη) πρεσβυτέρου καὶ Σεναιὶ (Σεβόη) διακόνου. (~†341)

Στίχ. Ἐκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσταϊς Μίλον,
Σφαγῆ μὲν αὐτόν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς λίθοις.

Οὗτος ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεμάνθανε. Μέλλοντα δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκεῖσε βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντα, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ· καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ ἦν καὶ ἀσκήσει, ἐξιλεούμενος τὸν Θεὸν ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ χρόνους τινάς, γέγονε Μοναχός· καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ Προφήτης Δανιὴλ τὰς ὀπτασίας ἐώρακεν, ἀξιούται τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γενναδίου Ἐπισκόπου, Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενομένου. Καὶ πολλὰ κοπιάσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς ἀνομοῦντας, εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργήν, ἀνεχώρησεν.

Ἦδη δὲ τριμηνιαίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἁμαρτίας τινός, θυμῷ περιπεσόντων βασιλικῷ, τὴν μὲν πόλιν ὁ βασιλεὺς, στρατιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας, ἀπέκτεινεν ἐν μαχαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον, μαθητὴν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου· καὶ ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτόν, ἦλθε πρὸς Μοναχόν τινα, σπήλαιον οἰκοῦντα· καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερὸν, εἰσιόντα ἐν ᾧ ἦν σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πήχεων ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἔφθασε, δράκων, ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ Κυρίου· καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ σφραγίδα δεξάμενος ὁ δράκων καὶ φυσηθεὶς, διερῶραγη.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀπελθὼν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ᾠκοδόμησεν ἐκκλησίαν, εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ πικρῷ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος. Καὶ χρόνον ἐκεῖσε ἱκανὸν διαβιβάσας, εἰς τὴν Κτησιφῶντα πόλιν ἀφίκετο· ἐν ἣ καὶ σύνοδον εὐρῶν Ἐπισκόπων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. Τοῦ δέ, ἐξευτελίζοντος

τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν, «Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος, φησί, μένων, ἀλαζονεύη γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὐς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἤδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι». Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους, ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπών, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν ἄρχων τῆς πόλεως, χαλεπῆ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυσί, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μηνύσας, ἰκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτόν, εὐχῆς μεταδοῦναι καὶ ἐπισκέφασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήγγειλε τὴν ἄφιξιν ὁ ἀποσταλεῖς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· «Ἄπελθε, φησὶν, εἰπέ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀσθενεῖ μεγάλη τῆ φωνῆ· Τάδε ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ εὐτελής, ἀποβαλοῦ πᾶσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὀσφύν σου, ἔλθε τοῖς ποσὶ σου περιπατῶν, καὶ ὄψομαί σε». Τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ ἄρχων ἀναρρώσθεις καὶ ἐνδυναμωθείς, ὡς μηδοτιοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, οἰκείους βαδίζων ποσίν· οὗ τοῖς τιμίους ἑαυτὸν προσρίψας ἵχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλλόμενος, ἐκυλινδοῦτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο.

Ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος οὐκ ὀλίγους· καὶ γυναῖκα, κλινήρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνίστησιν ὑγιῆ· καὶ ἀδίκως τινὰ παρ' ἑτέρου ὑφαιρούμενον καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ὄρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον καὶ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου παρ' οὐδὲν θέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ' ὅλου τοῦ σώματος σχεῖν παρεσκεύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν. Ὡς ἐκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἁγίῳ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἄλλ' ὁ Βασιλίσκος τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν Ἅγιον· καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλίσκου, τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητῆς, ἔτι ἐμπνέων· «Ἐπειδὴ συνεφωνήσατε, φησὶν, ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὐριον ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἄτεκνος ἔσται». Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβῆς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβῆς καὶ ὁ αὐτοῦ ἀσελφὸς εἰς θήραν, οὐδὲν λογισάμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόρρημα, ἔλαφον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὐρεθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς· αἱ δέ, ὡς ροίζω τινὶ κατ' αὐτῶν ἐλθοῦσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορῶρήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ αἰδίων ζωσὶ ζώην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου ἐπισκόπου Ταρακίνης ἐν Ἰταλία. (δ' αἰ.)

Στίχ. Βίου διαστάς, οὐ βραχὺς τις ὁ δρόμος,
Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου ἐπισκόπου Ἡλιουπόλεως, τοῦ κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν. (†471)

Στίχ. Ὅλος γέμων ἦν γνώσεως Θεοῦ Νόννος,
Εἰς καλὸν εἰδὼς καὶ τὰ χείρονα τρέπειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων, Καλλινίου, Ἰμερίου, Διασήμου, Θεοδώρου, Στεφάνου, Πέτρου, Παύλου, Θεοδώρου, Ἰωάννου καὶ Ἰωάννου, τῶν ἐκ Γάζης καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀθλησάντων. (†638)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις, εἰς Ὀλυμπον Βιθυνίας. (η' αἰ.)

Στίχ. Θεοστήρικτος τὸν Θεὸν στήσας βάσιν,
Ὅντως θεοστήρικτος ἔργοις ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κωνσταντίνου-Κάχι τοῦ Ἰβηρος, μεγάλου πρίγκιπος τοῦ Κάρτλι. (†852)

Στίχ. Σὺν βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ Μάρτυς Ἰβηρ,
Τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ συμβασιλεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐφραὶμ τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Οὐνίας.

Στίχ. Θεὸν τὸν Χριστὸν Ἐφραὶμ ὁμολογήσας,
Αὐτῷ ἠνώθη δι' ὄν ἔπαθε πλεῖστα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Πρόβου α', Γ' ἐπισκόπου Ῥαβέννης. (~†175)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τιβερίου, Μοδέστου καὶ Φλωρεντίας, ἐν Ἀγάθῃ (Agde) τῆς νοτίου Γαλλίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἀθλησάντων. (†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μονίτορος (Monitor), ἱβ' ἐπισκόπου Ὁρλεάνης, τοῦ ὁμολογητοῦ. (~†490)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου Ἄεδου (Áed mac Brice), μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰλλαδάνου (Illadan) ἐν Ράθλιχεν (Rathlihen) Ὁφφαλίας (Offaly) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†589)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐλέθου (Elaeth) τοῦ τὸ πρῶτον βασιλέως ἐν Βρεττανία, εἶτα συμμαστοῦ τοῦ ἁγίου Σειριόλου (Seiriol) ἐν Ἀγγλεσέη (Anglesey) τῆς Οὐαλίας. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰούστου (Justus), δ' ἐπισκόπου Καντερβουρίας, τοῦ ὁμολογητοῦ. (†634)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀδελίνου (Adelin), μοναχοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς ἐν Ἀγίῳ Καλέτῳ (Saint-Calais), εἶτα

ἐπισκόπου ἐν Σαγιένση (Séez) τῆς Γαλλίας. (~†910)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γουερεμβάλδου (Guerembaldus), μοναχοῦ ἐν Χιρσάου (Hirschau) τῆς Γερμανίας, ὅστις διὰ ταπεινώσιν ἠρνήσατο αὐτὸν ἐπίσκοπον Σπείρας (Spire) καταστῆναι. (†965)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεόφορου πατρὸς ἡμῶν Ἄρσενίου τοῦ Καππαδόκου, κοιμηθέντος ἐν ἔτει ,αϞϞδ´ (1924).

Στίχ. Ἀσκήσει Ἄρσένιε Χριστὸν δοξάσας

Δόξης κατηξίωσαι τῆς ὑπὲρ λόγον.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ νεοφανῆς ἐν Ἁγίοις Πατράσιν, ὠρμητο ἐξ Ἀνατολῆς, γεννηθεὶς ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Ἐλευθερίου καὶ Βαρβάρας τὴν κλησιν, ἐν ἔτει χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ τεσσαρακοστῶ, ἐν τινι χωρίῳ ἐγγὺς τῆς Καισαρείας, Φάρασα κοινῶς λεγομένῳ.

Κάτοχος γενόμενος τῆς ἐγκυκλίου παιδείας, καὶ ἀγαπήσας ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Κύριον, ἠκολούθησεν αὐτῷ, φθάσας τὸ εἰκοστὸν ἕκτον ἔτος τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας. Περιβληθεὶς τὸ σχῆμα τῶν Μοναχῶν ἐν τῇ ἐκεῖσε Μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἄρσένιος, ἀντὶ Θεοδώρου, οὗ πρότερον ἐκαλεῖτο· ἔνθεν συντονωτάτη ὑποβέβληται ἀσκήσει, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ δάκρυσιν καὶ ἀεννάοις προσευχαῖς σχολάζων, καὶ κατατήκων λαμπρύνων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. Ὅθεν ὁ Κύριος, ἀμειβόμενος τοὺς κόπους αὐτοῦ, δέδωκεν αὐτῷ πλουσίαν τὴν χάριν τῶν θαυμάτων· πολλοὺς γὰρ ἀσθενοῦντας ἰάσατο, καὶ δαιμονῶντας τῆς μάστιγος ἐρρύσατο, πιστοῖς καὶ ἀπίστοις προσεφαπλῶν τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον. Καὶ ἐν Σιῶν ἱερουργῶν σὺν ἄλλοις ἱερεῦσιν (εἶχε γὰρ λαβῶν τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα) ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διαδοθείσης ἐν αὐτῷ τῆς ἔνδοθεν αὐτοῦ χάριτος καὶ λαμπρότητος.

Ὅσιως καὶ ἀμέμπτως διανύων τὴν ζωὴν, καὶ περιφανῆς καὶ αἰδέσιμος ταῖς κατ' ἀρετὴν προκοπαῖς καὶ ἐπιδόσεσι γεγονώς, παρεγένετο ἐν Ἑλλάδι σὺν πᾶσι τοῖς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Χριστιανοῖς, ἐν ἔτει ,αϞϞδ´ (1924) κατὰ μῆνα Αὐγούστου, ἀνταλλαγῆς καὶ μετοικεσίας γενομένης, καὶ ἐγκατεστάθη ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρα, ἔνθα μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, μικρὸν νοσήσας, καὶ προειπὼν τὸν ἑαυτοῦ θάνατον, μετέστη πρὸς τὰς οὐρανίους καὶ αἰωνίους μονάς, τὸ ὀγδοηκοστὸν καὶ τρίτον ἄγων τῆς ἡλικίας ἔτος, τῇ ι´ Νοεμβρίου μηνός, τοῦ σωτηρίου ἔτους ,αϞϞδ´ (1924).

Παρεληλυθότων δὲ τριάκοντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων, ἅτινα καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ Γυναικεῖᾳ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τῇ οὔσῃ ἐγγὺς τῆς Σουρωτῆς Θεσσαλονίκης.

Ἦν δὲ ὁ Ὅσιος κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τῇ ἡλικίᾳ εἰς ὕψος ἐκτεινόμενος· τῇ ὄψει ἰσχνός, τῇ συντόνῳ ἀσκήσει· εἶχε τρίχωμα δασύ, ὠσαύτως καὶ ὄφρῦς, τὴν δὲ γενειάδα καθικνουμένην ἄχρι τοῦ στήθους· ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ μέτωπον εὐρύ, τοῖς δὲ τρόποις ἦν σύννους καὶ αὐστηρός, οἶονεὶ «ὄρων τὸν ἀόρατον» κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι
δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων
και α σωγη θε μενος ταυτηστην ει σοδον

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῆς θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε
πτη ει σο δω σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σῶ τῶ ψι
στῶ ο ο προ φητης Αβ βα κῆμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε^{B8} ξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει
 σο δω σα^Δ συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε^ε εν δον ει ση ηλ θες^Δ εν τω να ω ω τδ
 Θε υ^ε ως περ κα θα ρω τα τος να ος^Δ πα σι
 τοι οις υ μνσ^ε σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ υ

σα^ε

ὠδὴ ς΄

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον^π τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες^π της Θε ο ο μη τορος^ε δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν^Δ τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες^ε

ὠδὴ ζ΄

Ο^{B8} υκ ε λα α τρε ευ σαν^π τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες^ε πα ρα τον κτι σαν τα^ε αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην^ε αν δρει ως πα τη σαντες^Δ χαι ροντες ε ψαλ
 λον^ε Υ περ υ μνη η τε^π ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ώδη η'

Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησ αυ τδ ι δε γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι υ σι με πα σαι αι γε νε αι

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ8

⁶ ^{7x} δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη ^χ φα ν8ς δι α νοι

⁶ ^{7x} α καρ δι ας αυ των ⁶ ^{7x}

^{B8} **T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7x} την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶ ^{7x}

5 ^χ ^{B8} **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων ^{7x} και υ υ

⁶ ^{7x} ψω σε ^Δ ^δ τα πει ν8 ς ⁶ ^{7x} πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

⁶ ^{7x} θω ων ^{7x} και πλ8 τ8 εν τας ε ξα πε στει λε κε

⁶ ^{7x} ν8 ς

^M ^{B8} **T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ^δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

6 Αν τε λαβε το Ισραηλ παιδος αυτη

μνησθη ναιε λεξ καθως ελαλησε προς

της πατερας ημων τω Αβρααμ και τω σπερ

ματι αυτη εως αιωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Α πασγηγενης σκιωτατω πνευματι λα

μπααδχαμενος πανηγυριζετωωδεα

υλων νοων φυσις γεραι ρσαταιερα

εισοδια της Θεομηητοορος και

βοαααατω χαιροις πααμμακαριζε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Θ'.

Ἦχος Βου-Θ

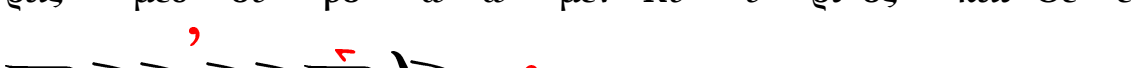
Σ υγ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

ρων ω ως ει ση ηλ θες τας Α πο στο ο λας

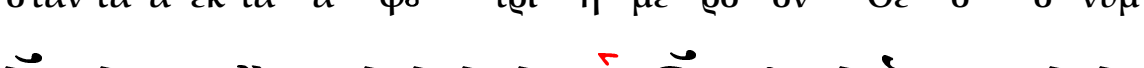
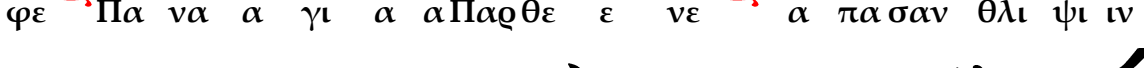
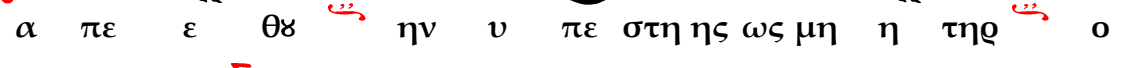

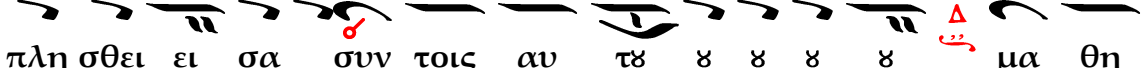

ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς

ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε

καιλυ υ ει ν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας

 και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α α

 αν τω Θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει

 ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε

 ος συ υ υ πα αρ χεις

Θεοτοχίον.

Tον σον Υι ο ον ως ε ε βλε ψας α να α

 σταντα α εκ τα α φσ τρι η με ρο ον Θε ο ο νυμ

 φε Πα να α γι α α Παρθε ε νε α πασαν θλι ψι ιν

 α πε ε θσ ην υ πε στη ης ως μη η τη ο

 τε κα τει ει δεσ πα α σχοντα και χα α ρας ε εμ

 πλη σθει ει σα συν τοις αυ τσ ς ς ς ς μα θη

 ταις γε ραι ρσ σα τσ ς τον υ υμ νοις δι ο τσ

 Θε ε ο το ο κον σε νυν κη ρυτ το ον τας

 σω ω ζε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Πα α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
νει ει ει τε αυτον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις
σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη

εσ ται πα σιτοις ο ο σι οις αυ τῃ

Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη
ρι ι ουτην δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων
ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε
κων ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι
τα συμ παν τα αυ τον προ σκυ νη η σω ω μεν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^{u q̇} εν στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ ^{π q̇} ^{Πα}

Δ ^{Γα} ι η γη σαντο παν τα τα θαν μα σι α οι φυ ^{Πα}

[♀] λα κες σου Κυ ρι ι ε ^{Γα} αλ λα το συ νε δριον της μα ται ^{Πα}

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ ^{Πα}

πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} ην ο κο ^{π q̇}

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας ^Γ ²²

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^{u q̇} κα τα το πλη θος της με γα λω ω συ νης αυ τσ ^{π q̇} ^{Πα}

X ^{Γα} α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να [♀]

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Γα} Μα ρι α γαρ η ^{π q̇}

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ^{u q̇} ευ ρεν Αγ γε ^{π q̇}

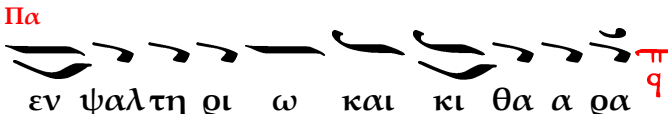
λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ^{u q̇} τοις ι μα τι οις ^{π q̇}

^{Πα} ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα ^{Γα} τι ζη τει ^{π q̇} τε τον ζων [♂]

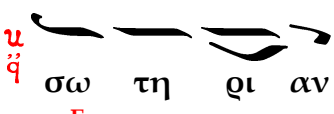
τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γε ρ ^{π q̇}

ται ^{u q̇} κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α ^Γ ²²

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον

Πα εν ψαλτη ρι ω και κι θα α ρα

Ε ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νεστης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

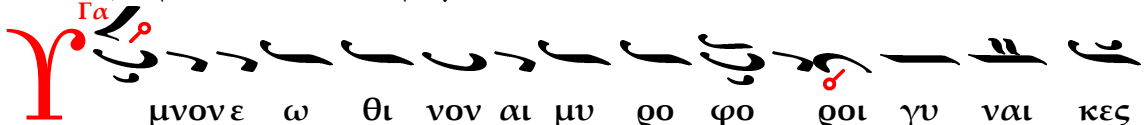
Πα τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα

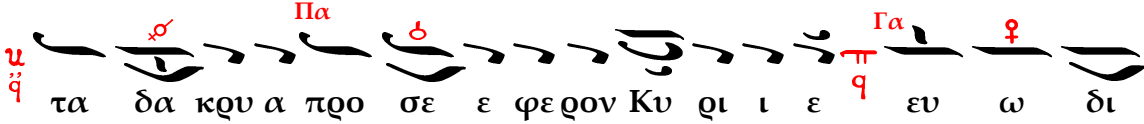
σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε

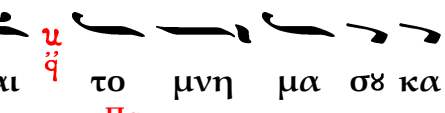
 λε η σον η μας

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ αι νει τε αυ τον

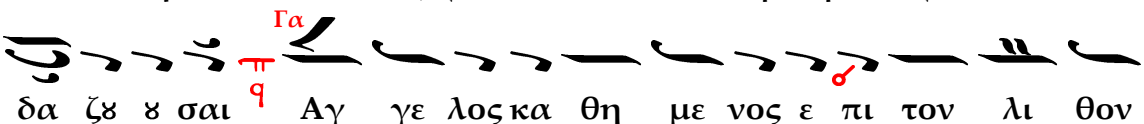
Πα εν χορδαιαις και ορ γα α νω

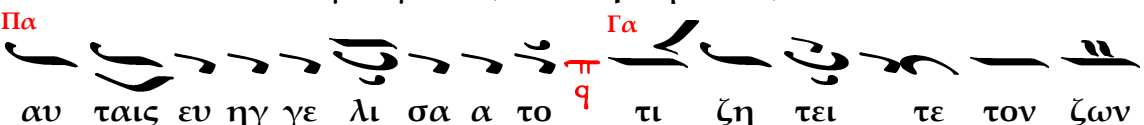
Υ μνονε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες

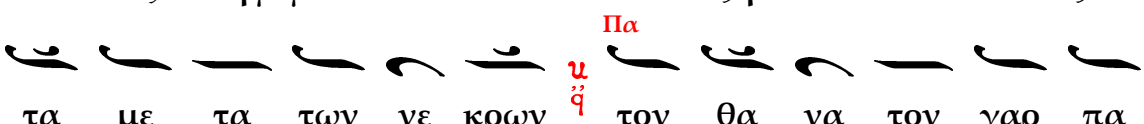
 τα δα κρυ α προ σε ε φερων Κυ ρι ι ε ευ ω δι

ας γαρ α ρω μα τα κα τε χουσαι το μνη μα σκ κα

Πα τε λα βον το α χραν τον σου σω ω μα μυ ρι ι σαι σπκ

 δα ζσ σσαι Αγ γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον

Πα αυ ταις ευ ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων

 τα με τα των νε κρων τον θα να τον γαρ πα

τη σας α νε στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το

με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. 5'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον

Ε ξα στραπτων Αγ γε λος ε πι το μνη η μα σου

το ζω ο ποι ον ταις μυ ρο φο ροις ε λε ε γεν ε κε

νω σε τους τα φουςο Λυ τρω της ε σκυ λευ σε τον Α δην

και α νε στη τρι η με ρος ως μο νος Θε ος και

παν το δυ υ να α μος

Στίχ. 6'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου

ε πι λα θη των πε νη των σθ εις τε ε λος

Ε ις το μνη μα σε ε πε ζη τη σεν ελ θου σα

τη μι α α των σαβ βα των Μα ρι α η Μα γδα λη

νη η μη ευ ρου σα δε ω λο φυ ρε το κλαυ θμω βο

ω ω σα οι μοι Σω τη ρου πως ε κλα πης παν των

Βα σι λευ ζευ γος δε ζω η φο ρων Αγ γε λων εν δο
θεν του μνη μει ει ου ε βο α τι κλαι εις ω γυ
ναι κλαι ω φη σιν ο τι η ραν τον Κυ ρι ον μου του
τα φθ και ουκ οι दा που ε θη καν αυ τον αυ τη δε στρα
φει ει σα ο πι σω ως κα τει δε σε ευ θε ε ως ε
βο ο α ο Κυ ρι ο ο ος μου και ο Θε
ος μου δο ο ξα α σοι

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι

η γη σομαι παν τα τα θαν μα σι α α σθ

Εβραι οι συ νε κλει σαν εν τω τα φω την ζω

ην λη στης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσ ση την τρυ φην

κραυ γα ζων και λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε σταν

ρω θεις συ νε κρε μα το ο ο μοι ε πι του

ξυ λου και ε φαι νε το μοι ε πι του θρο νου τω

Πα τρι ι συ γκα θη με ε νος αυ τος γαρ ε στι Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ε χων το με γα ε

ε λε ε ος

Ἑωθινόν Θ΄.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ Πα ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Ω Πα ς επ ε σχα α α τω ω ω ω ν τω ω χρο

ο ο νω ω ν ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α

των ε φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι

οις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α α α

βε ε βαι αι οις τη κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο

δω ω των θυ υ ρων την εκ νε κρων Σου ου α να

α α α α στα α α σιν α αλλ ε πλη η σας χα

ρα α ας του ους μα α θη η η τας και Πνευ

μα α τος Α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε ε ε δω

κα ας α α αυ τοις και ε ξου ου σι α αν ε

Κε ε ε ε ε νει ει ει μας Πα α φε ε σε ως α μα

αρ τι ι ι ι ων και τον Θω μαν ου ου κα α τε

Κε ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης α πι

Πα στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε εσθαι κλυ υ υ υ

Κε δω ω ω ω νι δι ο ο ο ο ο λο ο ο ο ο ο

ο πα ρα σχου ου και αι η η μι ιν γνω ω σιν

α α α α λη η η η θη και αι α φε ε σι ιν πται

σμα α α α α α α α α α τω ω ω ω ν

Πα ε ευ σπλα α χνε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ

σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι ηθη μεν ^θ δι
 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ^{Γα ϕ}

^{Γα} Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω ^υ και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α ^Γ

^{Γα} μνου ομεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ^υ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
 με γα α λην σου δο ξαν ^Γ

^{Γα} Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 πα ντο κρα α τορ ^{Γα} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^Γ

Κ^{Γα} υ ρ ι ε ο Θε ος ο α μ ν ος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του
κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας
α μαρτι ι ας του κο σμου

Π^{Γα} ρ ο σδεξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη μενοςεκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
τροσα μην

Κ^{Γα} α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ^{Γα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι
η μας

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ερων ημων και αι νε τον και δε δοξα

σμε ε ενον το ο νο μα σου εις τους αι ω ωνας α

μην

Γ ε ενοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης[♀] εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως^Γ

Π^{Γα} α ρα τεινοντο ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε^Π

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας^Γ

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι^Π

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην^Π

Α^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας^Γ

Ἄσματικόν.

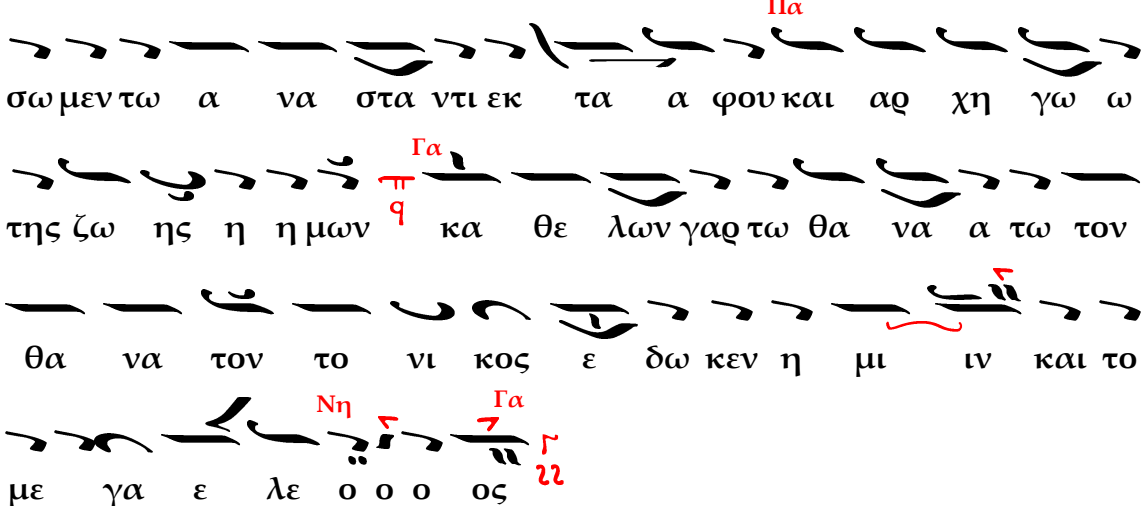
Α^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος^Π Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος^Γ Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο

ο ον η η μα α α α α α α ας^Γ

Σ^{Γα} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν[♀] α

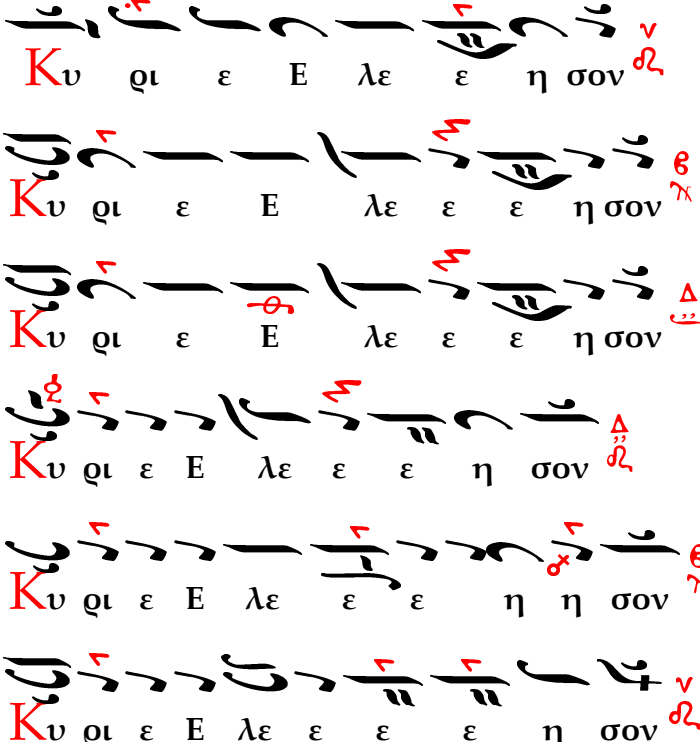

 σωμεντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
 της ζω ης η ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
 με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

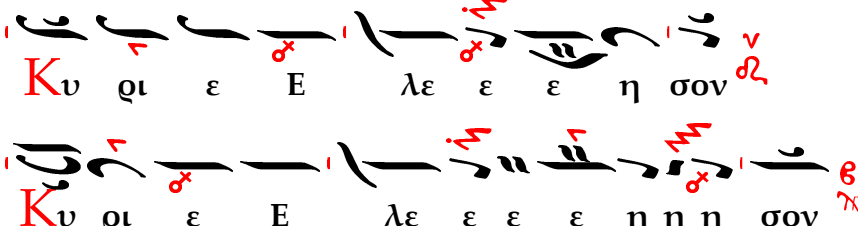
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

^{Νη}
" Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Δ _Ω

^{Δι}
" Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Δ _Ω

^{Νη}
" Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Δ _Ω

^{Νη}
" Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Δ _Ω

Σοι Κυ ρι ι ε ^Δ _Ω

(Έτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ίουλ βιθ' Ι. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος ^Δ _Ω Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^Δ _Ω Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ _Ω

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^Δ _Ω Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ _Ω

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^Δ _Ω Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σον η μα αας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν

καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

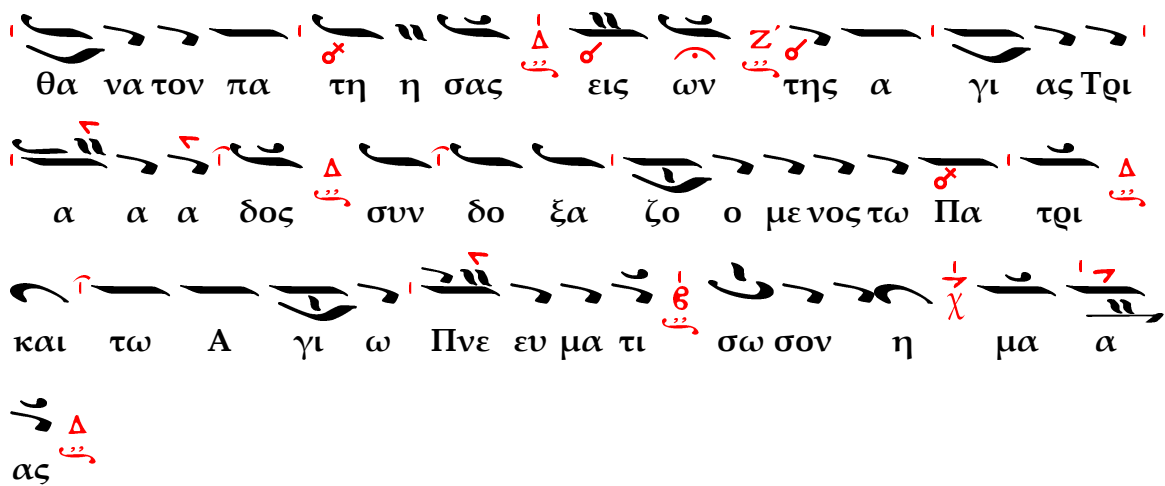
Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
σθω τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε
γε νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

λε ε ος

τὸ τέλος:

και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο

ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα ϕ

Ε Γα Πα
υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε
γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
λε ε ος

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ϕ

Τας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ς πα τη ρ η
μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων α γου πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρῶ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σ ο ον πε ρ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ϕ

Θει ω Πνε ευ μα τι συ γκρο τη θεν τες
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι

στὸ ὄτεσσα ἀράκοντα διὰ πύρος γὰρ καὶ υ

 υδάτος ἐνδοξοὶ δοκιμασθέντες λαμπρῶς ἐ

 δοοξασθηῖτε ἀλλὰ τήσασθε Τριᾶδα τὴν ὑπερ

 οῦσι ὄν δωρησασθαι ἡμῖν τομέγα εἰ

 λέος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλ. Γα ρ

Α γιοὶ Ἀναγυροὶ καὶ αἰθαυματοῦρο

 γοὶ ἐπισκεψάσθε τὰς ἀσθενείας ἡ

 μῶν δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν ὁ

 τε ἡμῖν

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἧ ἕως κ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-ϑ

Ο καθάρω τὰ ὄσος τὸ Σωτήρος ἡ

 πολυτιμητὸς πάστας καὶ Παρθένος τοῦ

 ῥονθησαυρισματὸς δοξαστὸ Θεοῦ σημεῖον

ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
 συν ει σα γω σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
 α νυ μνσιν Α γγε λοι Θε ο αυ τη υ παρ χει σκη
 νη ε πω ρα νι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και αι ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^Θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Ϟ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ

υ ψ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

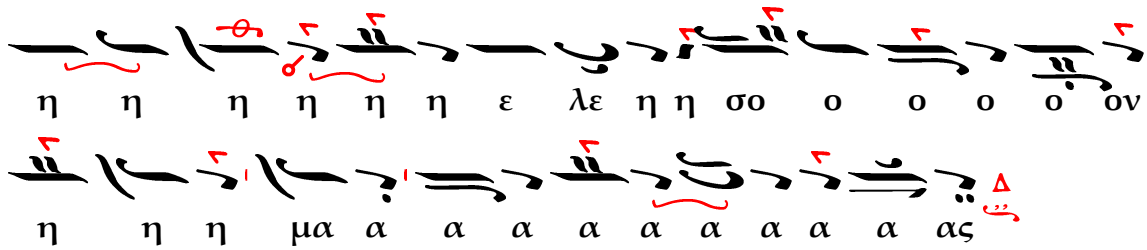
μις

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Κ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

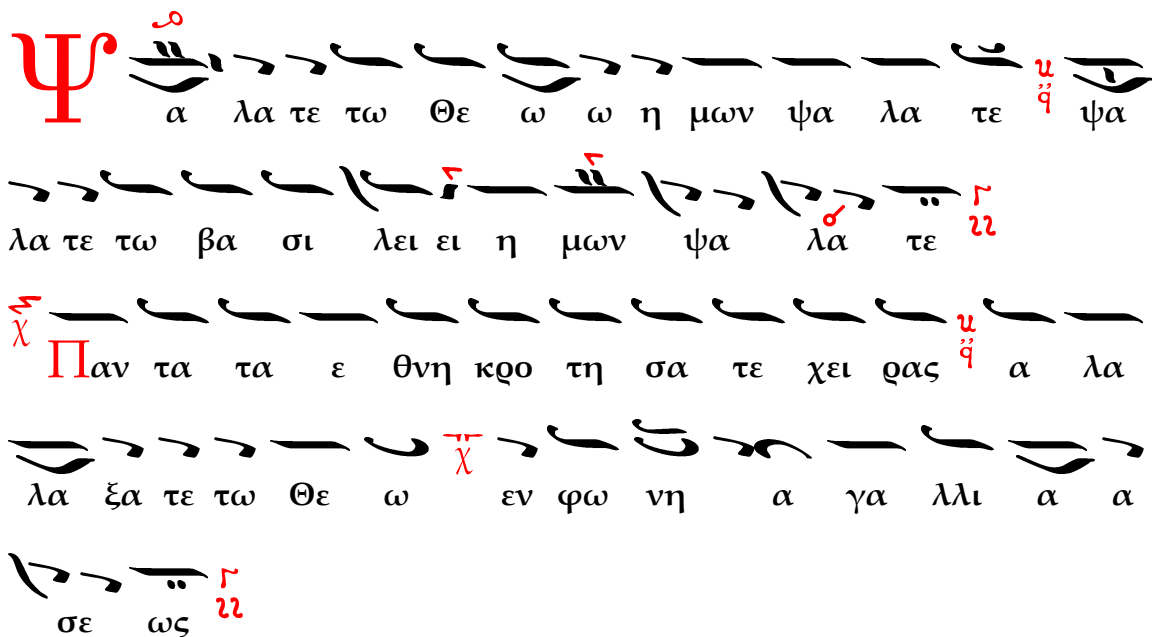
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. α' 11-19)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορήσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α α λλη η η η

λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυθείην εἰς τὸν αἰῶνα·

αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὅμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἔλθων καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

ᾠχος ἰὺ Γα ρ

ι τα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α Χε ε ε ε ε ιε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου χερου ου βι ι ι ι ι ι μ
 μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 στι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι

Γα
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Νη Γα
 με ε ρι μνα α α γα α α α αν
 Γα
 Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 βα α σι ι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Νη Γα
 βα σι λε ε α α α γα α α α α των ο ο
 ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι
 Ζω
 Ται αις αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α τως
 Δι Γα
 δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ιν
 Νη
 Αλ λη λου ι α α α α α α α α α
 Γα
 α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάτων τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε

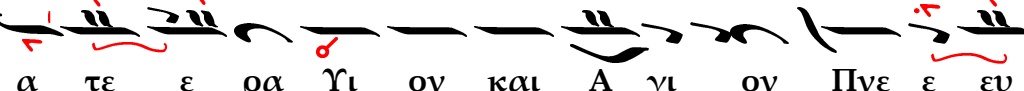
Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϷ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϷ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ς ς σι ο ον και α
 χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
 νε σε ως

Και με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ

Εχο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Αξι ο ον και αι δι και αι αι ον

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
 βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της
 δο ο ο ξη ης σα Ω σαν να εν τοις υ
 ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
 νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν
 να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η η ην

A μη η η η η η η η η η ην

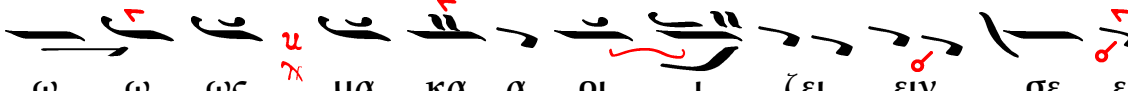
Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο
 γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν
 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σα ς
 ο Θε ο ος η η η μων

Ἔτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α' Ἡ' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ς

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

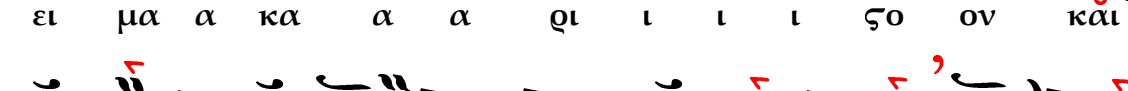
 ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε

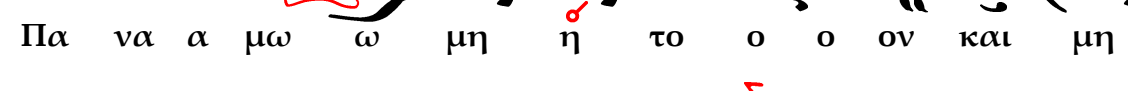
 ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α

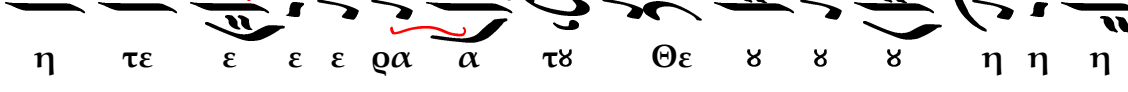
 ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και

 Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη

 η τε ε ε ε ρα α τϑ Θε ϑ ϑ ϑ η η η

 μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων

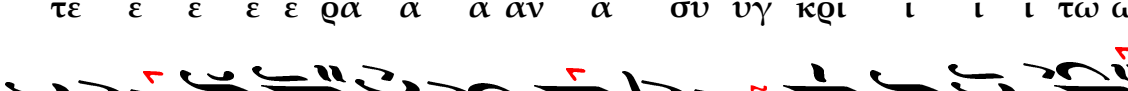
 Χε ρϑ ϑ βι ι ι μι και ε εν δο ξο ο

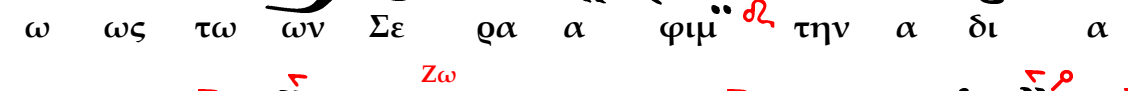
 τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω

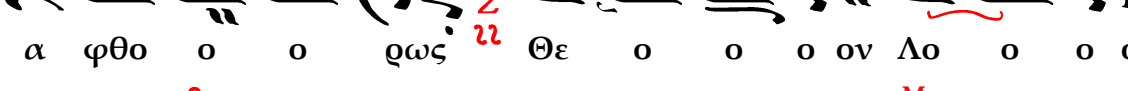
 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α

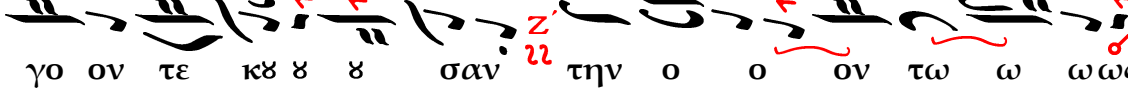
 α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο

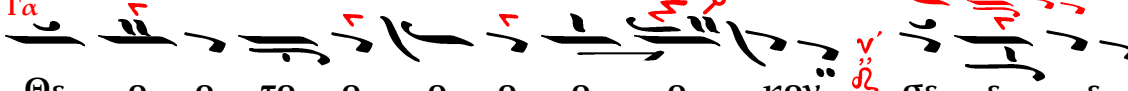
 γο ον τε κϑ ϑ ϑ σαν την ο ο ον τω ω ωως

 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον σε ε ε

 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε

 ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κέ' Ἰουνίου , α Ἰη' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

ᾠχος ἰὺ Γα φ

A ^{Νη} ξι ^δ ι ^{Γα} ο ον ε στι ^{Γα} ι ι ν ω ω ω
ω ω ^{Πα} α λη η η θω ω ως ^{u q} μα κα ρι ι ζειν
σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον ^{π q}
^{Νη} την α α ει ει μα ^{Γα} κα α α ρι στον και πα να
μω ω ω ω ω μη η το ο ον ^{Πα} και μη τε ε ^{u q}
ρα α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων ^{π q}
^{Νη} την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν ^{Γα} τω ων Χε ^{δ u q}
ε ρθ ς ς βιμ ^{u q} και εν δο ξο τε ε ε ραν ^{Γα} α συγ ^{u q}
κρι ι ι ι τως τω ων ^{Πα} Σε ε ε ε ε ρα α α
α φιμ ^{Νη} την α α δι ι α φθο ο ο ο ρως ^{Γα} Θε ον ^{u q}
^{Κε} Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κθ ς ς ς σαν ^{u q}
την ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον ^Μ σε με γα α ^{Νη}
λυ υ υ υ υ νο ο ο ^χ με ε ε εν ^{Γα} ^{π q}

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ̣ Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζει ει ει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο
 κον την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω
 μη το ον και μη τε ρα τθ Θε ε ς ς η η μων
 τη η η η η ν τι μι ι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ε ρ ς ς βιμ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τως τω ων Σε ε ρα α
 φιμ τη η η η η ν α δι ι α φθο ο ο ο
 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε κθ
 ς ς σα α αν την ον τως Θε ο ο το ο ο ο
 ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν, κῆρ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου τοῦ Οὐρανιώτου.

ἦχος ἰβ̣ Γα ϕ

A ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ε ε το ο ο ο ον Κυ

ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ρι ι ι ι τον
 Κυ ὕ ὕ ὕ ρι ο ο ο ὀ ο ο ο ον εκ τω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων ϝ ϝ Ϟ ϟ ϟ
 ϟ ϟ Ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ
 Ϟ ϟ
 Ϟ ϟ
 ϟ
 ϟ ϟ εκ των ϝ ϝ Ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ ϟ
 Α α α α α α α ϖα α α α ϖα α α
 α α α α α α α α α α ϖα α α α α
 α λλη η η η ϖα α α α α α α α α α
 α α α α α ϖα α α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ
 ι ι ι ι α α α ϖα ϖα α α α α α α α α
 λλη η η η η η η η ϖη η η η η η η η η
 η η η η η η ϖη ϖη η η η η η η η η η η η η
 η η η η ϖα α α α α λλη η η η η η η η

λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι ι ι ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α χα α α α α α α α α λλη η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 α α α α α α α ρα α α α α α α
 λλη η η η η η η η η η η η η η η η η η
 κη η η η η η η κη η η η η η η η η η η
 κη η η η η η η κη η η η η η η η η η η η
 κη η χη η η η η η η η η η η η η η χη η
 ρα α α α α α λλη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η ρα α α α λλη λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι ι ι ι ι
 ρι ι α λλη λϷ ι ι ι α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α α α βϷ α α γγα α
 γγα α α α ρα α α λλη λϷ ι ι ι α α ρα

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς ς

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος